

HI HA QUI, DE FORMA NATURAL, ÉS PERCEBUT COM UN LÍDER NATURAL

David Bueno i Torrens

Professor i investigador de genètica de la UB i divulgador de la ciència

Les paradoxes del lideratge

Fa just una setmana, en l'edició del 30 de juny, aquest diari duia una notícia d'aquelles que em generen incomoditat: "Un terç dels francesos volen que Strauss-Kahn torni a la política." Segons un sondeig realitzat, conserva la simpatia de militants tant de l'esquerra com de la dreta, els quals voldrien que, si es remodelés el govern, assumís el càrrec de primer ministre. Dominique Strauss-Kahn va ser acusat el 2011 d'agressió sexual per una empleada d'un hotel de Nova York, cas que es va resoldre amb una indemnització, i ha estat implicat en altres escàndols, entre els quals buscar agressivament gratificació sexual de la periodista i escriptora Tristane Banon i participar i organitzar festes sexuals amb prostitutes, un càrrec de proxenetisme del qual ha estat absolt recentment. Sembla que una part significativa de la població no té en compte aspectes com aquests, que defineixen clarament una part important de la idiosincràsia d'una persona, a l'hora de voler que sigui ella qui exerceixi un càrrec de lideratge, les decisions del qual segur que els afectaran. O potser són aquests aspectes els que fan que sigui percebut com un líder nat?

ES DIU QUE LA CAPACITAT de lideratge és un dels trets de personalitat més ben valorats actualment, la qual cosa fa que molts professionals del *coaching* dediquin bona part dels seus sistemes d'entrenament personal a aprofundir en aquesta capacitat. Amb algunes diferències, la major part de sistemes coincideixen en la idea que les característiques més importants per esde-

S'ha vist que quan hom escull qui vol que lideri el seu grup s'activen les anomenades neurones mirall del cervell, les quals permeten reproduir interiorment les emocions i característiques de comportament d'aquest líder

venir líder són definir clarament la direcció del lideratge i mantenir el rumb; centrar la motivació en el per què; conèixer i utilitzar les forces i habilitats que hom té; tenir disposi-

ció per aprendre, visió i curiositat; ser conciliador, bon comunicador i positiu envers els altres, i no tenir por d'equivocar-se. Sens dubte aquestes característiques poden ajudar a fer créixer les pròpies capacitats de lideratge de manera conscient i volguda cap a un lideratge positiu, però també és cert que hi ha persones que, de manera innata, són percebudes pels altres com líders naturals.

XAVI RAMIRO

HI HA DIVERSOS estudis científics que han identificat quines són les principals característiques que fan que un líder natural sigui ben valorat per la població. En general, a nivell de personalitat els líders són més impulsius, arriscats, carismàtics i creatius (en el sentit que cerquen noves solucions als problemes), unes característiques que tenen un rerefons neural i genètic –i per descomptat també educatiu–. També s'ha vist que, en

temps de crisi, aquestes característiques són especialment ben valorades, atès que, de manera preconscient, semblen poder garantir un futur col·lectiu més òptim. I presenten una bona capacitat d'empatia cap als membres del seu grup, de la qual poden prescindir quan les seves decisions afecten membres d'altres grups. D'aquesta manera poden afavorir els "seus" en detriment dels "altres".

TANMATEIX, TAMBÉ S'HA VIST que quan hom escull qui vol que lideri el seu grup s'activen les anomenades neurones mirall del cervell, les quals permeten reproduir interiorment les emocions i característiques de comportament d'aquest líder. És una manera preconscient d'identificar-se amb ell, la qual cosa afavoreix l'estabilitat dels grups a través de l'adhesió als líders. Aquest és el fet que em genera incomoditat, pensar que un terç de la població se sent còmoda identificant-se amb persones com Strauss-Kahn.